

Cały proces inwestycyjny dla przedsięwzięć wyszczególnionych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71) rozpoczyna się od wydania decyzji środowiskowej. Jest ona niezbędna do uzyskania szeregu innych decyzji wymienionych w ustawie o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2016 r. poz. 353, z późn. zm. - zwaną ustawą ooś), w tym m.in. zgłoszenia, pozwolenia na budowę, decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, czy pozwolenia wodnoprawnego.

1 stycznia br. w życie weszły kolejne przepisy, wprowadzone ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie w/w ustawy ooś oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1936 ze zm.), które wynikają z konieczności dostosowania prawodawstwa polskiego do wymogów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z 16 kwietnia 2014 r. zmieniającej dyrektywę Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (EIA). Pewnych zmian doczekały się też ustawy o ochronie przyrody i Prawo ochrony środowiska.

Istotne są m.in. zmiany kompetencji organów ochrony środowiska właściwych do wydania decyzji, czy też zaopiniowania i uzgodnienia w ramach prowadzonej procedury. Poszerzenie katalogu przedsięwzięć, dla których będzie wydawana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, przypadła regionalnym dyrektorom ochrony środowiska (dalej RDOŚ).

W tej chwili, jeśli wnioskodawcą jest jednostka samorządu terytorialnego, dla której organem wykonawczym jest organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub podmiot od niej zależny, organem właściwym do wydania decyzji środowiskowej dla przedsięwzięcia jest RDOŚ. Powyższe działanie nie dopuści już do sytuacji, które miały miejsce wcześniej, tj. do wydawania decyzji przez wójta, burmistrza, prezydenta miasta stwierdzającej brak konieczności przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko (wykonania raportu ooś), w

przypadku odmiennego stanowiska RDOŚ.

Dodatkowe kompetencje, które przypisano RDOŚ, dotyczą przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, których wyłącznym celem jest: obronność i bezpieczeństwo państwa lub prowadzenie działań ratowniczych i zapewnienie bezpieczeństwa cywilnego w związku z przeciwdziałaniem lub usunięciem bezpośredniego zagrożenia dla ludności. Dla tych przedsięwzięć ustawa wskazuje, iż nie wydaje się decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli jej wydanie miałyby niekorzystny wpływ na te cele. Konieczne jest jednak zgłoszenie tego faktu do RDOŚ. Tylko w przypadku, jeżeli RDOŚ w terminie 7 dni nie wniesie sprzeciwu, można taką inwestycję realizować. W przeciwnym razie należy uzyskać dla niej decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach.

Znaczną zmianą przy raportach oddziaływania na środowisko oraz prognozach oddziaływania na środowisko są również ograniczenia dla ich autorów. Wcześniej raporty i prognozy mógł opracowywać praktycznie każdy. Od 1 stycznia autor raportu lub prognozy musi spełniać warunki dotyczące wykształcenia oraz doświadczenia w sporządzaniu tego rodzaju dokumentów. Podstawą mają być ukończone 5-letnie studia magisterskie lub inżynierskie i/lub 5-letnie doświadczenie w pracach zespołów przygotowujących raporty. Autor musi też złożyć stosowne oświadczenie o spełnieniu tych wymagań (za fałszywe oświadczenie grozi odpowiedzialność karna).

Karta informacyjna przedsięwzięcia do tej pory nie była podpisywana przez autora, gdyż nie było takiego wymogu. Obecnie musi być podpisana imieniem i nazwiskiem twórcy oraz oznaczona datą jej sporządzenia. Inna jest też zawartość karty: dodano w niej informacje o korytarzach ekologicznych, które są jeszcze na etapie projektu, co może stanowić problem dla autorów kart. Dodano też m.in. informacje o ryzyku wystąpienia poważnej awarii lub katastrofy naturalnej czy budowlanej, przewidywanych ilościach wytwarzanych odpadów i ich wpływie na środowisko oraz informacje o pracach rozbiórkowych. Karta jest więc dużo szersza i uwzględnia wpływ wszystkich przedsięwzięć, które znajdują się w najbliższym otoczeniu.

Ze względu na wymagania dyrektywy EIA, wydłużono termin składania skarg i wniosków z dotychczasowego 21-dniowego na 30-dniowy.

Wzmocniono także obowiązek uwzględniania powiązań z innymi inwestycjami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, zarówno przy stwierdzaniu obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, jak również na etapie oceny oddziaływania na środowisko. Powyższe wpłynęło na konieczność wykonania bardziej szczegółowych analiz w kartach informacyjnych przedsięwzięć i raportów ooś. Ponadto, zaistniała konieczność uwzględniania wszystkich zagadnień związanych ze zmianą klimatu, w tym zarówno z wpływem przedsięwzięcia na klimat, jak i klimatu na przedsięwzięcie. Analizą musi być również objęte ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych.

W raporcie nacisk położono także na opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym: elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, korytarzy ekologicznych w rozumieniu tej ustawy, oraz właściwości hydromorfologicznych, fizykochemicznych, biologicznych i chemicznych wód. Ponadto, zwrócono uwagę na konieczność objęcia analizą ciągłości korytarzy ekologicznych łączących obszary Natura 2000, wraz z oceną ich skuteczności odpowiednio na etapach realizacji, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia.

Wprowadzono obowiązek odniesienia się do celów środowiskowych, wynikających z dokumentów strategicznych, istotnych z punktu widzenia realizacji przedsięwzięcia.

W zmienionej ustawie poszerzono krąg organów opiniujących i uzgadniających:

- w przypadku realizacji przedsięwzięcia wymagającego pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, opinię/uzgodnienie będzie wydawał również starosta lub marszałek;
- w przypadku przedsięwzięcia liniowego realizowanego na obszarze parku narodowego lub rezerwatu, opinię/uzgodnienie wydaje odpowiednio minister środowiska lub generalny dyrektor ochrony środowiska.

Obowiązek przedkładania większej ilości egzemplarzy dokumentacji wprowadzono jednak nie w związku z wyżej wymienionymi zmianami, a tylko w przypadku, gdy organem opiniującym lub uzgadniającym jest dyrektor urzędu morskiego. Wprowadzono również zapis mówiący o przedkładaniu trzech egzemplarzy papierowych i trzech elektronicznych, zarówno w odniesieniu do raportu i karty informacyjnej.

Niezrozumiałym jest jednak obowiązek przedkładania kopii mapy ewidencyjnej dopiero wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub w ciągu 14 dni od dnia, w którym postanowienie o braku stwierdzonego obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko stało się ostateczne, gdyż to właśnie na podstawie mapy ewidencyjnej można określić i zweryfikować zakres przedsięwzięcia oraz ustalić, kto będzie stroną postępowania.

Zmiana ustawy nie przewidywała przepisów przejściowych, korzystnych dla przedsięwzięć będących w trakcie realizacji. Spowodowało to mały paraliż inwestycyjny, gdyż większość organów wydających decyzje wzywała do uzupełnienia KIP lub raportów ooś o dane, które nie były wymagane przed zmianą ustawy. Pozostałe organy nie wiedziały jaki przyjąć właściwy tryb postępowania i już 23 stycznia 2017 r. ukazało się pierwsze wyjaśnienie do przepisów wydane przez generalnego dyrektora ochrony środowiska.

Można zastanawiać się tylko, czy naprawdę nie dało się tego dopracować przez ponad rok czasu? Zmiana ustawy została bowiem opublikowana 23 grudnia 2015 r., natomiast termin obowiązywania przepisów objętych zmianą był różny.

Ooś po zmianach

Utworzono: piątek, 10, marzec 2017 12:12

Anna Kosak